

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10035/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., општина Трстеник, чији је пуномоћник Младен Сибиновић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2489/23 од 06.02.2024. године, у седници одржаној дана 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2489/23 од 06.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2489/23 од 06.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 24/21 од 30.01.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсане непокретности и то: за к.п. бр. .. к.о. Трстеник у површини од 12,72 а у износу од 2.089.896,00 динара, за к.п. бр. .. к.о. Трстеник у површини од 3,33а у износу од 547.119,00 динара и за к.п. бр. .. к.о. Трстеник у површини од 3,64а у износу од 598.052,00 динара, све уписано у л.н. бр. .. к.о. Трстеник, као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на истој непокретности, у износу од 97.740,00 динара, па се обавезује противник предлагача да предлагачу, као бившем власнику експроприсане непокретности, исплати на име новчане накнаде за експроприсане непокретности, као и на име новчане накнаде за биљне засаде, износ од 3.332.807,00 динара, са законском затезном каматом од 30.01.2023. године, као дана доношења одлуке, до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 240.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности, до исплате.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2489/23 од 06.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Трстенику Р1 24/21 од 30.01.2023. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Предлагач је дао одговору на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове судске таксе.

Означена одредба, којом је уређен правни институт посебне ревизије, као изузетног правног средства, сходно се примењује у ванпарничном поступку на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Побијаним другостепеним решењем правноснажно је одлучено о накнади за земљиште, у складу са стварним статусом земљишта као грађевинско земљиште, експроприсано решењем од 28.01.2021. године, ради изградње дела ауто-пута Е-761, Појате-Прељина, деоница Крушевац (Кошеви) - Адрани. Висина накнаде одређена је на основу налаза вештака. Ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС”, број 98/2013), дакле, пре експропријације, предметне катастарске парцеле су промениле намену и постале грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18) без обзира што та промена намене и статуса земљишта, пропустом органа управе Града Краљева, није проведена у катастру.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Одлуке Врховног касационог суда на које се у ревизији позива противник предлагача (решења Рев 3186/2017 од 27.04.2018.године и Рев 4653/2018 од 23.01.2019.године) не оправдавају потребу за уједначавањем судске праксе. У означеним одлукама изражен је став да накнадне промене земљишта које су настале након доношења решења о експропријацији нису од значаја. Тај став се у овом случају не може применити јер је земљиште које је експроприсано постало грађевинско земљиште на основу планског акта донетог пре извршене експропријације. Није потребно ни ново тумачење члана 42. став 2. Закона о експропријацији. Према тој одредби, процену тржишне цене пољопривредног и грађевинског земљишта врши орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима, али то не значи да се висина накнаде не може одређивати и другим доказним средствима, имајући у виду садржину члана 136. Закона о ванпарничном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднет је суду 29.04.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке је 3.332.807,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан покретања поступка, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 1. и 2. ЗПП и чланова 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поводом одговора на ревизију с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**